

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 2020 / číslo 4

ANZAC DAY 2020

Barokní zámek Tábor-Měšice

ANZAC DAY 2020 na barokním zámku Tábor-Měšice, dne 20.06. 2020. Komnata hraběte-Caretta z Millesima.

Seržant US Army v.v. **Lothar Kurzius**, předává pplk. **Ing. Miroslavovi Tlamichovi** v.v., předsedovi **Sekce bezpečnosti a vojenskosti** ČAKO, vysoké vojenské vyznamenání válečného námoř-

nictva USA, díky amerického admirála Williama Daniela Leahyho (1875 - 1959) za jeho propagaci spolupráce s NATO a našimi spojenci.

Vedle US seržanta stojí v maskáčích kpt. ČAKO, **Carsten Schanz**, *Britská královská vojenská policie (2nd Regiment British Royal Military Police)* v.v.

Americký nápis na vnitřním poklopu kufříku „LTC M. TLAMI-

CHA“ znamená „*Lieutenant Colonel Miroslav Tlamicha*“ (podplukovníkovi M. Tlamichovi). Ještě nikdy v dějinách našeho státu nebylo předáno tak pozoruhodné vyznamenání...

Foto Iveta Hrbková

Foto: Iveta Hrbková

Vážení a milí čtenáři,

oproti jaru, kdy byla Česká republika v koronaviru premiantem, je v podzimním čase psaní těchto řádků (počátek listopadu) jednou z nejhůře postižených zemích. Dovolte mi proto vyslovit velké poděkování a uznání všem pomáhajícím a pečujícím subjektům - profesím a hlavně konkrétním obětavým lidem, kteří se snaží minimalizovat zdravotní dopady pandemie a o její brzké překonání.

Nepropadejme strachu, tísní, pocitu kulturní vyprázdňenosti a beznaději, tuto zdravotně - sociální (potažmo ekonomickou) krizi společně úspěšně překonáme!

Přes postupné společensko-pracovní umrtvení standardního dění (částečně v září, plně v říjnu a v listopadu), ČAKO neustává ve svých aktivitách a tepe životem.

Ve dnech 10.-13. 9. 2020 se i za uvedených nepříznivých okolností uskutečnila avizovaná cesta delegace ČAKO do francouzského Fréthunu. Ačkoli tradiční slavnostní pietní akce byla zrušena, činitelé ČAKO byli oficiálně přijati vedením NATO Memorial Federation, jmenovitě prezidentem Willy Bretonem, a byl vykonán pietní akt zorganizovaný spec. pro naši delegaci. Následně proběhla osobní jednání a doprovodný program

a bylo potvrzeno vybudování a slavnostní odhalení Památníku ČAKO českým padlým v misích NATO v září 2021. Více čtěte uvnitř čísla.

V přímé gesci předsedy a gen. ČAKO bude inaugurován nový Cyklus „Setkání ČAKO s osobnostmi“, který bude zacílen na elitní české a zahraniční představitele z bezpečnostní oblasti. Jednotlivá setkání se začnou uskutečňovat ihned po uvolnění stávajících restriktivních opatření (nouzový stav, omezení pohybu, zákaz sdružování).

Přes zásadně omezující epidemické podmínky delegace ČAKO položila věnec dne 7. 11. 2020, v předvečer tradičního pietního aktu, u příležitosti Remembrance Day v Berlíně. Uctila tím památku padlých hrdinů (viz více uvnitř čísla).

Plánovanou expertní konferenci „Česká bezpečnostní komunita v mezinárodním kontextu“ bude možné realizovat až v podzimním termínu (říjen či listopad) roku 2021, vývoj pandemie COVID-19 nedává dřívější možnost s ohledem na stav v Evropě i v zámoří (hosté z USA, Velké Británie, Francie, SRN atd.).

Na 11. 12. 2020 od 11 hodin je plánováno slavnostní odhalení Memoriálu česko-německé spolupráce vybudovaného péčí ČAKO v areálu zámku Tábor-Měšice.

Věnujte pozornost analytické stati J. Vítka, šefporadce předsedy ČAKO, k současným bezpečnostním výzvám a evropské kolektivní bezpečnosti. Text je soustředěn na působení a současnou kondici EU a NATO.

Po této stati následuje mé zamýšlení k hodnotové ukotvenosti euroatlantické civilizace.

Čtěte i další zajímavé rubriky v tomto čísle.

Průběžně jsou vedena přírodná jednání s MO, MZV a ÚV ČR a dalšími partnerskými subjekty o budoucí spolupráci. Právě takové kooperaci příkládá ČAKO velkou důležitost včetně rozvíjení přátelských a obohacujících vztahů s mezinárodními a diplomatickými partnery (SRN, Francie, Velká Británie, USA, Rakousko a další).

Za ČAKO shledávám velmi inspirativními doporučení týmu arm.gen. v. v. Petra Pavla, která navrhuje zřízení pozice státního tajemníka pro bezpečnost, jenž by byl současně hlavním bezpečnostním poradcem premiéra. Tento model by měl být seriózně projednán.

ČAKO je znepokojena trendem posledních měsíců v USA a následně i v Evropě, kdy dochází k hanění, poškozování či přímo ničení tradičních národních symbolů, jakož i symbolů atlantické a evropské civilizace (pomníky, sochy historických osobností). Tento trend považuje za zhoubný.

Děkuji těm, kteří konají ve prospěch bezpečnosti ČR a tím zároveň posilují záruky evropské bezpečnosti.

Přeji všem optimistickou mysl, požehnané svátky vánoční a ZDRAVÝ, úspěšný rok 2021!

VITA BREVIS, ARS ETERNA
Váš

Doc. Pavel Bílek

Britský admirál Horatio Nelson v roce 1805, před námořní bitvou u Trafalgaru, prohlásil: „Když Bůh chce, tak střílejí i košťata!“ Tentokrát chtěl Všemohoucí dopomoci k neobyklému zážitku **zviditelnění České republiky**.

Federace NATO Memoriálu (Fédération du Mémorial de l'OTAN) ve francouzském Fréthunu totiž, na základě Corony – Covid 19, zrušila každoroční pietní akt, který se měl konat dne 12. 09. 2020. Tohoto pietního aktu se pokaždé zúčastní cca 500 zástupců takřka z celého světa, aby ve Fréthunu vzdali hold padlým vojákům v misích NATO.

Tentokrát však byli pozváni pouze zástupci **České atlantické komise** (ČAKO), což je pro naši vlast, prostřednictvím ČAKO, jedinečné a neobvyklé privilegium. Vedení Federace NATO Memoriálu a zástupci francouzských vládních úřadů vedou ČAKO jako jedinou legitimní organizaci zastupující, při této pří-

ležitosti, Českou republiku.

Šlo v první řadě o to dojednat s delegáty ČAKO výrobu a umístění pomníku padlým českým vojákům v misích NATO. Zhotovením náhrobního kamene se ujala jedna belgická pohřební firma, která již vyrobila památníky padlým německým a belgickým vojákům v misích NATO. Původně dokonce zhotovila i centrální monument **NATO Memoriálu**. Máme tedy dostatečnou záruku v tom, že výroba pietního náhrobního kamene, na počest našim padlým vojákům, se nalézá ve spolehlivých rukou.

Abychom mohli mít nerušený průběh cesty z Prahy (resp. z Tábora), v době silných omezení následkem COVID – 19, přes SRN a Belgie do severofrancouzského Fréthunu, vystavila nám francouzská vláda **diplomatickou tranzitní doložku**. To nám zaručovalo volný průjezd bez jakýchkoli hraničních kontrol. I tento akt je důkazem úcty a vážnosti, jakou požívá ČAKO a tím i **Česká**

republika na výsostném území Francie.

Před monumentem NATO Memoriálu přednesl uvítací projev prezident Willy Breton a poté následovala církevní poznámka našeho „duchovního otce“ ČAKO, faráře Ondřeje Soběslavského. Věнец k podstavci memoriálu položil vedoucí vojenské delegace ČAKO, pplk. v.v. Ing. Miroslav Tlamicha a seržant ČAKO, MUC. Eugen Berwid. Po ukončení pietního aktu nás prezident Willy Breton a francouzská delegace pozvali do blízké restaurace „Café de la Gare“, kde nás očekával reprezentativní oběd.

Po obědě nás prezident Federace NATO Memoriálu pozval na prohlídku vojenského muzea „**La Coupole**“ ve Wizernes, vytesaného ve skále, kde se v době 2. světové války vyráběly německé rakety V-1 a V-2.

Po ukončení prohlídky následovala pozvánka do občerstvovacího salonku (Salon avec rafraîchissements) muzea na

Před NATO Memoriálem: Plukovník ČAKO, Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, drží v ruce francouzskou diplomatickou doložku o volném tranzitním průjezdu, SRN – Belgie – Francie (Fréthun). Uprostřed prezident NATO Memoriálu Willy Breton. Vpravo vedoucí vojenské delegace ČAKO, pplk. v.v. Ing. Miroslav Tlamicha. Foto: Iveta Hrbková

„odpolední přesnídávku“ (goûter de l'après-midi) při kávě, tak jako original plněných francouzských bagetách a croissant s čokoládovou náplní,

Celodenní návštěvu jsme ukončili odjezdem do severofrancouzského městečka Wormhoutu, kde jsme u budovy bývalého velitelství Československé samostatné obrněné brigády položili květiny. Zde slo-

žila v květnu 1945 kapitulaci německá armáda okupující severní Francii a jižní Belgie do rukou generála Aloise Lišky. Slavnostní řeč při této příležitosti přednesl prezident NATO Memoriálu, Willy Breton a vedoucí vojenské části delegace ČAKO, pplk. v.v. Ing. Miroslav Tlamicha. Duchovní stránku věci zajistil Ondřej Soběslavský. Nakonec vyzval pplk. v.v. Tlamicha prezidenta

Bretona k návštěvě Tábora ke dni „ANZAC DAY“ na 26. 04. 2021. Oslovený přislíbil účast s francouzskými vládními zástupci a požádal zdali by bylo možné, aby česká strana umožnila francouzským delegátům styk s politickými, vojenskými a vládními osobnostmi České republiky.

Jan Berwid-Buquoy

Delegace ČAKO před NATO Memoriálem. Zadní řada zleva doprava: Seržant ČAKO, Eugen Berwid. Ing. Arch. Radomír Vlk. Prezident Willy Breton. „Duchovní otec ČAKO“ Ondřej Soběslavský. Přední řada: Josef Niemeč. Plk. ČAKO, Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy. Pplk. v.v. Ing. Miroslav Tlamicha. Foto: Iveta Hrbková

Německá „tajná“ zbraň, raketa V-1 ve vojenském historickém muzeu „La Coupole“ v severofrancouzském Wizernes. Foto: Miroslav Tlamicha

Česká i francouzská delegace v severofrancouzském Wormhoutu před budovou bývalého velitelství Československé samostatné brigády. Zde složila v květnu 1945 kapitulaci německá armáda okupující severní Francii a jižní Belgii do rukou armádního generála Aloise Lišky...

Cedule je bohužel umístěna tak nešťastně vysoko, že její text je bez žebříku takřka nečitelný. Na tuto zásadní vadu nás upozornila i francouzská vládní delegace: „Le texte ne peut être vu que le menton levé vers le ciel...“ (Text lze sledovat pouze s bradou zvednutou k nebi...). Foto: Iveta Hrbková

Naši francouzští hostitelé v restauraci „Café de la Gare“ ve Fréthunu: Senátorka Catharina Fournier(ová) a vládní úředníci Jean-Francois Rapin s Guy Heddebeauxem. Foto: Bärbel Berwidová-Buquoyová

◀ Francouzská studená kuchyně je proslulá a světoznáma...

Oblíbenou severofrancouzskou pochoutkou je rozpůlená bageta plněná různými druhy sýra, salámů a šunkou... Jako příloha slouží bramborové hranolky (pommes frites) a nezbytná je i sklenka jablečného calvadosu. Foto: Bärbel Berwidová-Buquoyová ▶

Prostřeno v „Café de la Gare“ pro ČAKO i francouzské hostitele Foto: Bärbel Berwidová-Buquoyová

BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBA (BIS)

Bezpečnostní informační služba (BIS) zveřejnila svoji tradiční každoroční zprávu, v níž varovala před útoky na české bezpečnostní zájmy.

BIS se ve zvýšené míře zaměřila na rizikové aktivity týkající se strategických projektů z oblasti energetiky a informačních a komunikačních technologií.

„Z pohledu bezpečnosti ČR hodnotí BIS jako nežádoucí zejména potenciální závislost na dodavatelích pocházejících ze zemí, které aktivně působí proti ČR, jejím zájmům nebo jejím spojencům z NATO, či EU“, konstatují zpravodajci.

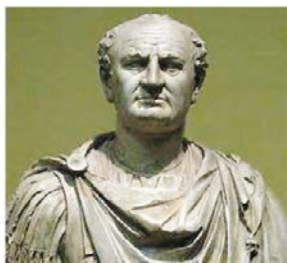
Novým prezidentem USA byl čerstvě zvolen Joe Biden, kandidát Demokratické strany.

Státníci zemí EU a NATO se shodují v tom, že by tato změna americké prezidentské administrativy mohla přinést revitalizaci a prohloubení euroatlantické bezpečnostní spolupráce (většinové komentáře politických analytiků a médií).

Pavel Bílek

„MONY LAUNDERING“ ALIAS „PRANÍ ŠPINAVÝCH PENĚŽ“ (ČÁST 1.)

Titus Flavius Vespasianus

Tzv. „Praní špinavých peněz“ je snad staré jako lidstvo samo, i když první zmínky jsou o něm až ze starého Říma, kde se především vládní metresy snažily o legalizaci svých příjmů z prostituce, aby nemusely platit daně. Pojem sám se odvozuje z výroku vlády římského císaře Vespasiana, který sháněl finanční prostředky, kde se dalo. Císařův výrok původně zněl: „Pecunia non olet“ (Peníze nepáchnou). Smysl úsloví: nezáleží na způsobu, jakým se peníze získávají, hlavně když jsou. Nebo jinak: Důležitý je výsledek, který omlouvá i prostředky jejich získávání. Ovšem „peníze nesrdí“ až když se „vyperou“

Ke skutečnému organizovanému „praní špinavých peněz“ ve velkém však dochází až ve 30 letech minulého století v USA, během americké prohibice. Zde byly získávány miliardové finanční prostředky z nelegálního prodeje alkoholu a masového neplacení daní.

Po roce 1945 se přeskupilo praní „špinavých peněz“ převážně do Evropy, kde se soustředilo na ilegální prodej zbraní, drog,

prostituci a zajišťování devizových rezerv. Hlavními zeměmi těchto tendencí byly neutrální Švýcarsko a Rakousko.

Po pádu „železné opony“ (1990) se staly objekty „praní špinavých peněz“ prakticky všechny státy bývalého východního bloku včetně České republiky. Hlavním objektem jsou již tradičně zbraně, drogy a prostituce. Ovšem přibýly ještě další, např. financování atentátů, podvrtná činnost islámu proti křesťanství a judaizmu, tak jako organizování masového přílivu emigrantů do států NATO a Evropské unie z Afriky a Asie.

Závazná definice „praní špinavých peněz“ neexistuje. Jde však o legalizaci výnosů z trestné činnosti, tedy z jednání, které se snaží zamaskovat nezákonný původ peněz a vyvolávat dojem, že se jedná o finanční prostředky nabyté legálním způsobem.

Problém je dnes aktuální i z jiného pohledu. Mnoho zemí pro-

chází finanční krizí. Do neřešitelných finančních problémů se dostávají nejen různé obchodní společnosti, ale i celé státy. Tím dochází k bezprecedentním záchránám států různými půjčkami a jinými druhy pomoci. V této situaci je velkým problémem některých států, často označovaných jako „daňové ráje“, právě obvinění, že u nich dochází k praní „špinavých peněz“. Současná aktuální situace milionové emigrace do zemí NATO a EU, patrně **financována islámem**, by měla za následek zhroutení našeho hospodářského a tím i politického systému „sociálního tržního hospodářství“.

Prvním státem této planety, kde bylo „praní špinavých peněz“ označeno za nezákonné, byly USA v roce 1986, vydáním zákona „Money Laundering Control Act“. Český právní řád nezná pojem „praní špinavých peněz“, ale v zákoně č. 253/2008 Sb. o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „zákon č. 253/2008 Sb.“) užívá pojmu „legalizace výnosů z trestné činnosti“.

(Pokračování příště v CZAFO, 1 / 2021, březen 2021).

Jan Berwid-Buquoy

REMEMBRANCE SUNDAY 2020

Zvláštní okolnosti vyžadují zvláštní opatření – a to také pro **Remembrance Sunday** v Berlíně. Již minulé pondělí zrušilo indické velvyslanectví letošní akce **Remembrance Sunday** ve Frankfurtu nad Mohanem a v Mnichově.

Poté ve čtvrtek telefonický přidělenec obrany Indického velvyslanectví oznámil, že oslavy se budou konat na britském vojenském hřbitově v Berlíně-Charlottenburgu, ale bez veřejnosti a pouze v úzkém kruhu.

Německé právo se vztahuje také na areál hřbitova, ale umožňuje určité formy bohoslužby. Počet pozvaných účastníků byl snižen na deset. Indické velvyslanectví, které je letos organizátorem, to nedovolilo jinak. Absolutně moudré rozhodnutí, které je třeba respektovat i naší absencí. **HISTORIE GSU** proto již položila květiny jménem bývalých členů německé bezpečnostní jednotky a vzdala hold nesčetným obětem všech válek.

Já, tak jako Lothar Kurzius (6941. prapor gardy USA) a Jan Berwid-Buquoy, vedoucí delegace (**Česká atlantická komise, NATO**) jsme využili příležitosti k připomenutí obětí již jeden den předem a to 07. 11. 2020.

Příští **Remembrance Sunday** se uskuteční 14. listopadu 2021, která potom bude spadat pod kompetenci Nového Zélandu.

Carsten Schanz

Vedoucí delegace ČAKO, Jan Berwid-Buquoy. Vteřiny rozjímání na britském válečném hřbitově v Berlíně-Charlottenburgu u náhrobního štítu českého pilota hrdiny, který byl sestřelen nad Berlínem 02. 01. 1944, ve službách britské RAF a tím položil svůj život v boji proti nacistické hrůzovládě...

Letošní České exportní fórum, které se uskutečnilo v Černínském paláci, řešilo strategii restartu českého průmyslu a exportu. Všichni zúčastnění se shodli, že turbulentní světová ekonomika přináší zvýšená rizika a že základem jsou aktuální, přesné informace a financování.

Ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček představil novou Mapu strategických příležitostí, která doplňuje a navazuje na Mapu globálních oborových příležitostí. „Cílem publikace je kromě prezentace aktuálních strategických sektorů rovněž i přispět k pochopení dopadů pandemie koronaviru na český export, a to pomocí představení dosavadních proměn ekonomik vybraných zemí jak z pohledu fiskálních reakcí národních vlád, tak v makroekonomických souvislostech spolu s budoucím ekonomickým vývojem a faktory, které jej ovlivňují,“ uvedl šéf české diplomacie.

V reakci na koronavirus vznikl i program PROPEA, který podporuje trvalou přítomnost českých firem na zahraničních trzích a poskytuje jim potřebnou oporu při realizaci složitějších

a dlouhodobých obchodních a investičních aktivit ve vybraných teritoriích. V roce 2020 je pilotně spuštěn v 10 zemích.

V následujícím vystoupení guvernér České národní banky Jiří Rusnok všechny přítomné exportéry ujistil, že máme zdravý a odolný bankovní sektor a nízké zadlužení a i díky vlastní měně jsme schopni dobře veškeré externí šoky související s pandemií koronaviru zvládnout.

Na fóru dále vystoupili vicepremiérka a ministryně financí Alena Schillerová, předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka.

Fakta po koronavirové krizi mluví jasně. Covid-19 smaže 3-4 roky růstu a vrátí nás na úroveň roku 2016. Ztráta produkce v prvním čtvrtletí letošního roku činila 23 miliard, a to do něj karanténa zasáhla pouhými dvěma týdny. Odhady ekonomů mluví o ztrátě cca 180 miliard korun. Česká ekonomika stojí na exportu, na rekordní čísla z posledních let bohužel můžeme zapomenout. Špatná situace ve většině zemí světa české ekonomice rozhodně nenahrává a oživení bude

pozvolné.

Asociace exportérů udělala mezi svými členy před Českým exportním fórem průzkum, který se týkal právě dopadů koronavirové krize. Vyplývá z něj, že pandemie negativně ovlivnila 93 % firem, které očekávají v meziročním srovnání propad tržeb.

Nejvíce jim komplikovalo podnikání uzavření hranic, omezení poptávky, zpoždění plateb a uzavření škol (zaměstnanci na ošetřovném). 64 % firem sdružených v Asociaci exportérů registrovalo zhoršení platební morálky. 21 % firem hodnotilo pomoc státu jako nedostatečnou, ani jedna ji neoznačila jako výbornou. 57 % propustilo nebo se chystá propustit zaměstnance.

V průzkumu, který Asociace realizovala společně s Raiffeisenbank pro zveřejnění Indexu exportu, se majitelé firem shodují v tom, že nejúčinnější pomocí, kterou by mohl firmám poskytnout stát, by bylo snížení daňového zatížení práce, které je v Česku jedno z nejvyšších. Podle místopředsedy Asociace exportérů by situaci českého průmyslu a exportu pomohlo také

uzákonění „kurzarbeitu“, který dlouhodobě funguje v Německu, Velké Británii nebo v Itálii. „Uzákonění kurzarbeitu by bylo pro stát až 10x levnější než vyplácení podpory v nezaměstnanosti.

Pro příklad: 1 % nezaměstnaných je cca 75 tis. lidí, medián mzdy je cca 29 tis. Kč/měs. Jeden nezaměstnaný v prvních 2 měsících nezaměstnanosti stojí

stát 15 tis. Kč/měsíčně. Zároveň za něj stát nedostane daně a odvody ve výši 17 tis. Kč/měs., což je ztráta pro stát cca 32 tis. Kč., tzn. že 1% nezaměstnaných přibližně stojí stát 2,4 mld. Kč/měs. 1 den v týdnu kurzarbeitu stojí stát cca 3 tis. Kč/měs. A z toho vychází, že 75 tis. zaměstnanců na kurzarbeitu bude stát 225 mil. Kč/měs.“ vysvětluje místopřed-

седа Asociace exportérů České republiky Otto Daněk.

V rámci českého exportu má své nezastupitelné místo i oblast strategického bezpečnostního průmyslu, v níž je Česká republika tradičně považována za respektovanou zemi s prémiovou nabídkou.

Pavel Bílek

ČAKO IN UNUM CUM US ADMIRÁL WILLIAM LEAHY

Po ukončení pietního aktu ANZAC DAY, dne 20. 06. 2020 na zámku v Táboře-Měšicích se dostalo předsedovi *Sekce bezpečnosti a vojenství* České atlantické komise (ČAKO), pplk. v.v.Ing. Miroslavu Tlamichovi, mimořádné pocty. Berlínští veteráni americké armády (US Army Berlin) ho vyznamenali, za zásluhy o spolupráci v oblasti globálního šíření západního kulturního a demokratického dědictví.

Jmenovaný obdržel pamětní námořnickou dýku v excellentním pouzdře, která kdysi patřila americkému admirálovi Williamu Danielovi Leahy.

V případě Leahyho se jedná o významnou historickou

osobnost o které se v ČR takřka vůbec nic neví. Pokusím se zde tedy krátce načrtnout profil jeho osobnosti:

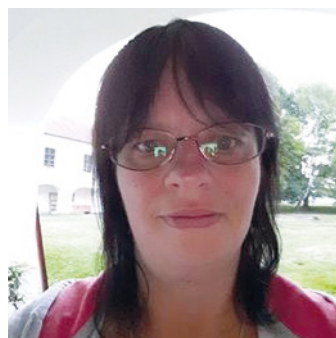
Admirál Leahy pochází z irsko-americké rodiny. Admirálem ho jmenoval prezident F.D. Roosevelt v roce 1937. Leahy ukončil svojí vojenskou kariéru v roce 1939 a stal se guvernérem v Puerto Rico. Roosevelt se s ním tehdy rozloučil slovy: „Bille, pokud vypukne válka, rychle se vrať a pomoz mi.“

V červenci 1942 se vrátil Leahy do svých velitelských pozic a stal se prezidentským vojenským poradcem F.D. Roosevelta. Současně byl jmenován předsedou sboru náčelníků štábů.

William Daniel Leahy (1875 - 1959)

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Rubriku vede:
Jitka Samcová

V prosinci 1944 byl povýšen do hodnosti **admirála flotily** (nejvyšší námořnická hodnost. Ekvivalent k pozemní armádě = armádní generál). Z válečného námořnictva odešel do penze 25. 04. 1949 a zemřel v roce 1959. Je pochován na Arlingtonském národním hřbitově.

Eugen Berwid

PAKLIŽE NEZMĚNÍME ŽIVOTNÍ STYL, LIDSTVO VYMŘE...

Jan Berwid-Buquoy:

Corona krize (Covid 19) zachvátila celou Zeměkouli a vlády tohoto světa jsou bezradné. Na-

řízená opatření se mívá účinkem a v některých případech vyvolávají dokonce smích a masové protesty. Morová nákaza se šíří dál...

Zveřejněno Blog iDNES. cz (01. 11. 2020), Parlamentní Listy (06. 11. 2020) a Aktuálně.cz (08. 11. 2020).

Jitka Samcová

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - Z NEBE HO SUNDALI TERORISTÉ

F/O Frank KNAP
London - 1945

I když se to zdá neuvěřitelné, Františka Knapa u RAF stihl právě tento osud 17. července 1941. Co mu předcházelo?

Budoucí letec se narodil 11. prosince 1911 v Praze v rodině drobného úředníka a ženy v domácnosti. U firmy Baťa ve Zlíně se nejdříve vyučil jako sekač usně a pokračoval na Baťově obchodně průmyslové škole práce. Shodou okolností studoval v jedné třídě a bydlel na ubytovně i s Tomášem Baťou ml.,

Po základní vojenské službě, kterou František Knap vykonal v letech 1933 až 1935 v dělostřeleckém učilišti Olomouci, byl roku 1936 ve svých 25 letech vybrán jako reprezentant firmy Baťa do Libanonu. Začátek 2. světové války ho tak v roce 1939 zastihl v Bejrútu, odkud po vyhlášení mobilizace doputoval do Francie a automaticky zařazen do Cizinecké legie. Již tam se Františkovi podařilo dosáhnout přeřazení pod pěchoty k letectvu.

Po kapitulaci Francie koncem června r. 1940 byl evakuován v rámci akce Dynamo do Velké Británie, kde ve dvouměsí-

Plk. let. v. v. František KNAP
Praha - 1995

ním střelecký kurs ve skotském Dumfries dosáhl nejlepších střeleckých výsledků. Na jaře roku 1941 už nastoupil k 311. čs. bombardovací peruti RAF na letiště East

Wretham k operačním letům. Absolvoval celkem 22 doložených operačních letů, poslední z nich na bombardéru Vickers Wellington KX-N (R 1718) sestřeleném nepřitelem.

Později se ale prokázalo, že k fatálnímu poškození tohoto stroje nedošlo zásahem zvenčí, ale v důsledku exploze uvnitř stroje. Prakticky neovladatelný letoun potom posádka opustila na padácích. A později se ukázalo, že ve stroji byla s největší pravděpodobně nastražena bomba, zřejmě některým z utajených příslušníků IRA v řadách pozemního personálu.

Následující osudy našeho palubního střelce byly poměrně šťastné alespoň v tom že se dočkal osvobození. Ne však svobody. Po válce se František Knap ještě jednou setkal v kavárně na Václavském náměstí v Praze s Tomášem Baťou ml. Tam mu jeho

dávny kamarád nabídl vedení jedné ze svých poboček v zemi dle Františkova výběru. František Knap však tuto velkorysou nabídku s díky odmítl a zůstal i nadále doma ve službách čs. letectva.

Zřejmě naneštěstí. Již 1. května 1950 byl převelen od letectva k dělostřelectvu, o tři měsíce musel odejít do zálohy a z existenčních důvodů byl potom donucen nastoupit do zaměstnání v závodě na výrobu ocelových lan za Prahou, kde pracoval až do svého odchodu do důchodu v roce 1971. V září roku 1964 Ministerstvo národní obrany uznalo neoprávněnost jeho propuštění z armády a dodatečně jej povýšilo do hodnosti podplukovníka letectva v záloze a dne 29. května 1991 byl rozkazem ministra obrany povýšen do hodnosti plukovníka a dožil se tak své úplné satisfakce.

Zemřel tiše po dlouhé nemoci v Praze dne 3. července 1999 ve věku nedožitých 88 let jako nositel řady vyznamenání vyznamenání a ocenění. V roce 2006 byl Františku Knapovi in memoriam udělen titul čestného občana městské části Praha - Letňany a byla po něm pojmenována jedna z letňanských ulic. Jméno nejen statečného, ale i morálně pevného letce RAF tak mají tamní občané denně na očích.

Jitka Lenková

S využitím podkladů Jiřího Knapa, syna Františka Knapa

(Rubriku NEZNÁMÍ HRDINOVÉ vede JUDr. Jitka Lenková)

Jan Berwid-Buquoy Barokní zámek Tábor-Měšice 1997

Po okupaci ČSSR armádami Varšavského paktu, dne 21. 08. 1968, jsem se rozhodl opustit Československo. Studoval jsem tehdy práva na *Právnické fakultě KU* v Praze. V té době vypsal *Vídeňská univerzita* několik stipendií pro studenty KU a tak jsem se o jedno z nich ucházel i já.

Tehdejší proděkan *Právnické fakulty*, doc. JUDr. Dragutin PELIKÁN mně vystavil nutné doporučení a tak jsem se mohl legálně vydat do Rakouska na jednorocní studijní stáži ve Vídni. Pozdější tvrzení StB, že jsem opustil ČSSR a bez povolení se „zdržuji v kapitalistické cizině“ je tedy naprosto smyšlenou fabulací.

Tehdá jsem byl současně svobodným spolupracovníkem „*Dikobrazu*“ a mým tehdejším re-

dakčním šéfem byl Dr. Eduard LITTMAN.

Byl to vynikající člověk a novinář, který tajně spolupracoval s vysílačem „*Svobodná Evropa*“, pobočka Vídeň, kam zasílal, prostřednictvím kulturního atašé *Rakouského velvyslanectví* v Praze, nejrůznější informace z oblasti politiky a hospodářství ČSSR.

Před odletem do Vídně jsem se za ním ještě naposled zastavil. LITTMAN mě předal adresu vedoucího československého vysílání „*Svobodná Evropa*“, pobočka Vídeň, Tibora ZLOCHY u kterého jsem se měl hlásit.

Do Vídně jsem přiletěl 13. 09. 1968 a hned druhý den jsem se objevil v redakci rádia. Redaktor ZLOCHA se již o mně vše dozvěděl od LITTMANA a tak

Se socialismem na smetiště dějin!

jsem se celkem rychle domluvil.

Pro redakci „*Svobodné Evropy*“ ve Vídni jsem pracoval, coby volný dopisovatel, v letech 1968 – 1971, ale již v roce 1970 jsem odešel do Západního Berlína, kde jsem na místní univerzitě „*Freie Universität Berlin*“ získal stipendium na studium politických věd, hospodářství a práv.

Pro „*Svobodnou Evropu*“ jsem napsal celou řadu článků a vyhotovil několik desítek překladů pod krycím jménem „*Karel*“.

Na doporučení ZLOCHY jsem v Západním Berlíně, takřka okamžitě začal pracovat pro americký vysílač RIAS (*Radio In American Sector*). Mým kompetentním redaktorem se stal Hans Günter ROSENTHAL. Protože moje činnost pro RIAS spočívala, takřka

výhradně na překladech z češtiny, vše bylo vedeno pod jménem Jan KOPECKÝ.

To se z nějakých pramenů dozvěděla i pražská StB. Zde totiž již měla StB pravdu – v Západním Berlíně jsem se zdržoval bez povolení, takže vše bylo kvitováno jako „nedovolené opuštění republiky“ a to podle § 109, komunistického trestního zákona. Mohl jsem být tím pádem odsouzen, i když v nepřítomnosti, až k pětiletému odnětí svobody.

V Západním Berlíně tehdá ČSSR žádné vyslanectví neměla a tím pádem se odehrávaly diplomatické kontakty přes tzv. „Československou vojenskou misi“.

Jednoho dne jsem se tam vydal s úmyslem legalizovat svůj pobyt v Západním Berlíně na základě studia na „Freie Universität Berlin“ a příslibu stipendia.

Při této příležitosti jsem se tam setkal se svým bývalým studijním kolegou z Právnické fakulty, v dané době již JUDr. Zdeňkem NEČACKÝM. Fungoval na vojenské misi jako 1. konzul. Ve skutečnosti však diplomatem nebyl. Byl podplukovníkem Ministerstva vnitra ČSSR.

První konzul NEČACKÝ byl oddaný „dubčekovec“ a obdivovatel Lva TROCKÉHO (protihráče STALINA). Již léta sháněl TROCKÉHO stěžejní dílo „Zrazená revoluce“. V době hlubokého stalinizmu bylo možno v SSSR již za pouhé vlastnictví této knihy vyslovit trest smrti. Slíbil jsem mu, že mu publikaci obstarám v němčině.

Z nějakého, mně neznámého důvodu, pplk. NEČACKÝ viděl po 21. srpnu 1968, šance pro ČSSR proti SSSR v intervenci Číny a proto mě žádal, zdali bych mu mohl obstarat vybrané spisy Mao Ce-tunga.

Vše jsem mu obstaral v němčině. Mluvil výborně německy (dokonce vedl krycí jméno „Němec“), takže s četbou oněch publikací neměl vůbec žádný problém.

Já z mé strany jsem ho žádal, zdali by mně mohl obstarávat výstřižky z novin, hlavně z provinčního tisku (krajské a okresní periodika). Tvrdil jsem, že to potřebuji pro své „seminární práce na universitě“.

Samozřejmě, nebyla to pravda. O věc se totiž akutně zajímal RIAS, tedy konkrétně Hans Günter ROSENTHAL a tím pádem americká ústředna CIA v Západním Berlíně.

Mezitím mi pplk. NEČACKÝ obstaral nejen legalizaci pobytu, nýbrž dokonce i legální vystěhování z ČSSR. Poté mi poradil nechat se vypsát z občanství ČSSR, abych se mohl dostavovat do komunistického Československa a obstarávat si materiály pro své studium politických věd. Dokonce mi příslibil obstarat povolení k přístupu do státních archivů v Praze.

Tvrdil, že jako občan ČSSR s vystěhováním, jsem pořád státním občanem republiky. Mohu být tím pádem v ČSSR zatčen a odsouzen, ale praxe je taková, když je někdo cizím občanem je prostě pouze zatčen a vypovězen ze země. Dále je mu zakázán další vstup na území Československa.

Když jsem o tom referoval redaktorovi RIAS, ROSENTHALOVÍ, obratem mi zprostředkoval kontakt na „Bundesnachrichtendienst“ (Spolková zpravodajská služba), zkratkou BND.

Problém byl v tom, že BND nesměla, rozhodnutím spojenců, na území Západního Berlína pracovat. Obcházelo se to tedy nepřímou cestou. Na území Západního Berlína nahrazoval BND tzv. „Landesamt für Verfassungsschutz“ (Zemský úřad pro

ochranu ústavy). A tak jsem se stal, touto oklikou, agentem BND s krycím jménem „NEPO“.

Mým prvním styčným důstojníkem byla jistá paní „SPENGLER (OVÁ)“ - služební krycí jméno.

Jejím úkolem bylo vypátrat zdali nejsem tzv. „doublerem“ - tedy vyzvědačem pracujícím pro obě strany, jak pro SRN, tak pro ČSSR. Nebo snad dokonce „podvalem“, tzn. agent, který byl nastrčen vyzvědnou službou ČSSR, aby dodával SRN falešné zprávy. Když se ani jedno z obou podezření nepotvrdilo, byl jsem předán vyšším styčným důstojníkům.

Ten hlavní se jmenoval „FISCHER“ - služební krycí jméno a jeho pobočník byl „HOLMES“ - služební krycí jméno.

Mým úkolem nebylo pouze dodávat informace z ČSSR, nýbrž hlavně sledovat studenty z ČSSR a východní Evropy, zdali se v Západním Berlíně neorganizují v komunistických studentských spolcích a co tam dělají. Nalezl jsem jich cca 11 a patrně to byli i spolupracovníci východoberlínské StB (Staasi).

Tím jsem se stal solidně placeným vyzvědačem nepřímě pro americkou CIA (RIAS, Rosenthal) a přímě pro západoněmeckou BND („Fischer“ a „Holmes“).

Jan Berwid-Buquoy

1851: Karel Havlíček Borovský se zamýšlí nad nečekanou nabídkou tvůrčího pobytu v zahraničí.

Dne 03. 11. 1982 jsem byl pražskou StB zatčen, 5 hodin vyslýchán a poté vypovězen na 5 let z ČSSR. Karlovi Havlíčkovi

Borovskému se přihodilo v roce 1851 totéž. Zdá se, jakoby se dějiny opakovaly...

V protikomunistickém odboji

jsem poté pokračoval v zahraničí, zrovna tak, jako Karel Havlíček Borovský...

Jan Berwid-Buquoy

MEZINÁRODNÍ STŘELECKÝ TRÉNINK 2020

3. ročník **Mezinárodního střeleckého tréninku 2020** na střelnici v Borku u Českých Budějovic se odehrával ve velmi omezeném rozsahu. Následkem Covid-19 se řada, již tradičních

účastníků, např. z Polska, Rakouska a Slovenska k soutěži nedostavila. 4. ročník **Mezinárodního střeleckého tréninku 2021** se bude konat buďto v Táboře nebo opět v Borku u Českých Bu-

dějovicích, dne 07. 08. 2021 od 11:00 hod a to pod mým osobním velením.

kpt. Carsten Schanz, ČAKO - Německo.

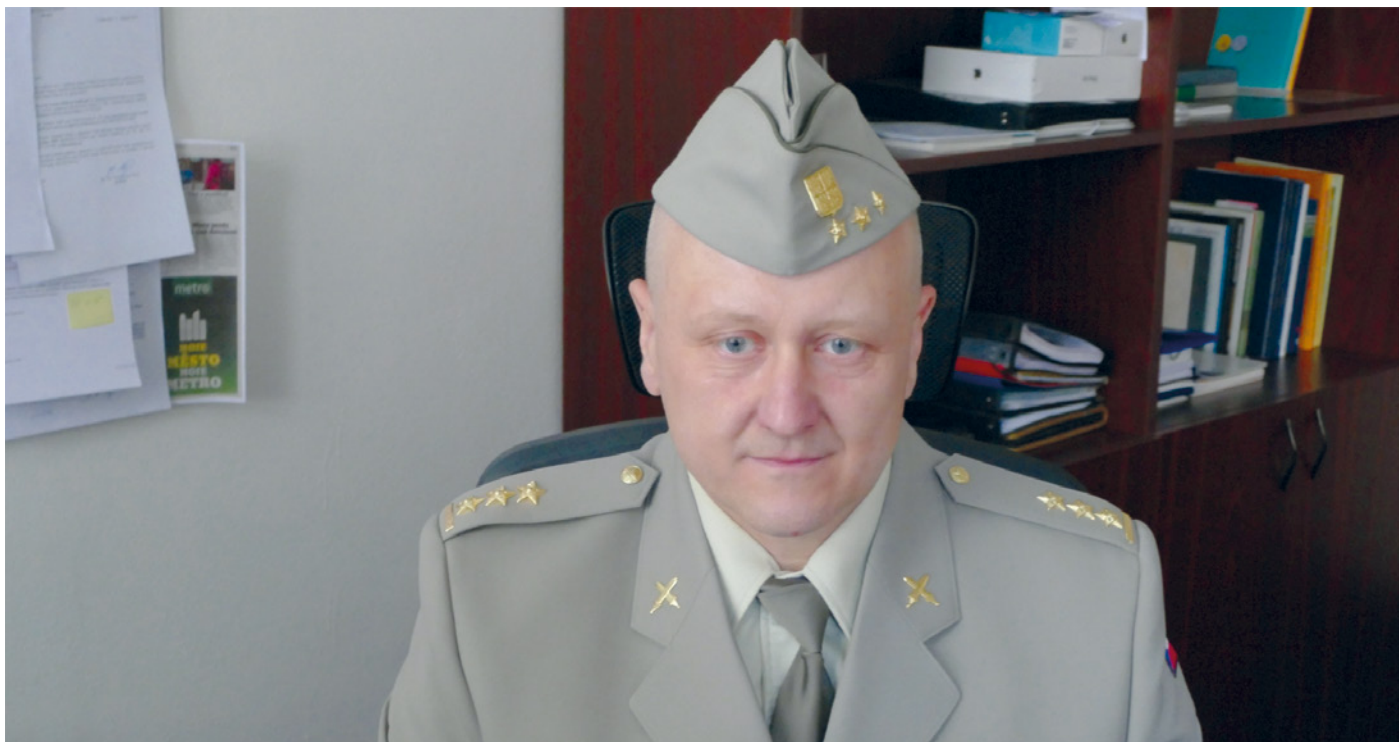
Střelnice Borek u Českých Budějovic 2020.

Vítězem 3. ročníku soutěže se stalo družstvo Spolkové republiky Německo (Berlín) pod vedením kpt. Carstena Schanzeho (první zprava). Nejlepším střelcem soutěže Mezinárodní tréninkové střelby 2020 se stal seržant Eugen Berwid (druhý zprava). Foto: Johann Seidel

Vítěz 2. ročníku Mezinárodního střeleckého tréninku 2019, Vít Vopálka (ČR), skončil tentokrát na druhém místě.

Foto: Johann Seidel

plk. Ing. Karel Vávra, PhD – Chief Superintendent – **Sekce správy a řízení organizace**

MINISTERSTVO OBRANY - Odbor pro válečné veterány.

Vážený pan
Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy
Chýnovská 1/67
391 56 Tábor
Praha 5. října 2020

Vážený pane první místopředsedo, obracím se na Vás, abych **poděkoval za dopis, který jste mi zaslal ve věci pamětní desky ve Wormhoutu**, a rád bych k tomu sdělil některá fakta.

Nová pamětní deska ve Wormhoutu byla instalována a slavnostně odhalena v roce 2017 z iniciativy a za finanční prostředky *Československé obce legionářské, z.s.*, ve spolupráci s *Vojenským historickým ústavem Praha*, který k této desce zhotovil umělecký návrh.

Na tehdejší jednání s místními francouzskými úřady, jejichž role byla ve schvalovacím procesu souvisejícím s realizací tohoto projektu zcela zásadní, se podílelo také velvyslanectví ČR v Paříži. Deska byla na základě souhlasu odpovědných úřadů umístěna na místě té původní, která byla opatřena pouze francouzským textem. Slavnostního aktu odhalení nové pamětní des-

ky se osobně účastnil i příslušný francouzský prefekt.

Protože tato pamětní deska nemůže mít ze zákona status válečného hrobu, nemám jako ředitel odboru pro válečné veterány žádný legitimní nástroj, který by umožňoval zasahovat do kompetence příslušných francouzských úřadů. Nicméně se domnívám, že slavnostní odhalení nové pamětní desky ve Wormhoutu v roce 2017 bylo opravdovým úspěchem a že francouzská strana by jistě s oprávněným podivem sledovala počínání, kterým by zástupci jiného českého institutu iniciovali její další změnu. I když lze na tuto záležitost nahlížet rozdílně, doufám v této věci v pochopení a nadhled, který jistě projevíte.

Děkuji Vám za Váš zájem o zachování památky našich vojáků v zahraničí.

S pozdravem
ředitel
plk. Ing. Karel Vávra, Ph.D.

Odpověď:

Vážený pane řediteli,
dovoluji si Vás zdvořile upozornit na to, že my, tedy ČAKO, nic nepodnikneme ve věci týka-

jící se zviditelnění, popularizace a propagace našeho státu a tím hlavně Armády České republiky v zahraničí, bez předběžné konzultace s kompetentními odbory **Ministerstva obrany ČR**.

Náš zájem je dlouhodobá, kreativní a produktivní spolupráce s Vaším **Odborem pro válečné veterány**. Je to pro nás neocenitelným přínosem.

Naše nedávné setkání na **Ministerstvu obrany** s Vámi a Vašimi podřízenými kolegy v nás vzbudil pocit naprosté kompetence ve věci válečných veteránů a 3. odboje proti komunistické totalitě.

Nesmírně si Vás vážíme já, i náš předseda JUDr. Pavel Bílek, a současně nesmírně oceňujeme Vaši schopnost analyticky a kompetentně myslet bez průtahů a zamlžování. Pane plukovníku, tímto talentem nevládne každý. Z naší strany nejde tedy o nějaký levný kompliment, nýbrž o zjištění objektivních faktů.

Pane řediteli dovolte mi prosím, abych Vás ubezpečil mojí dokonalou úctou k Vám, na rozdíl od Vašeho předchůdce, který měl hlavně na mysli, že ho někdo „pronásleduje“.

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy

Eisenhower + Chruščov

Letos si připomínáme 30 let od pádu „železné opony“ a ukončení „studené války“. Trvala od roku 1945 do roku 1990, tedy celých 45 let života občanů východoevropských států v nsvobodě, pod totalitou komunistické diktatury. Přesto tito lidé neztráceli humor a naději. Tajně se vydávaly tzv. „samizdatové“ tiskoviny, kde se nezřídka objevoval humor a satira. Zde je glosa z jedné z nich:

RUdá VLAJKA S NÁPISEM...

V roce 1959 navštívil sovětský vůdce Nikita Chruščov USA a vedl „přátelské“ rozhovory s tehdejšími prezidentem USA, Dwightem D. Eisenhowerem. Během snídaně se rozpoutala vzájemná diskuze.

„Tak jak jste se vyspal, pane generální tajemníku?“ zahájil rozpravu Eisenhower.

„Vyspal jsem se velice dobře, pane prezidente a měl jsem úžasný sen.“

Eisenhower přikývl, řka: „A co se Vám, pane generální tajemníku krásného zdálo?“

Chruščov odložil sendvič a začal ze široka s výkladem: „Mně se zdálo, pane prezidente o Bílém domě ve Washingtonu nad kterým vlála rudá vlajka...“

„Sen je to velmi pozoruhodný“, přerušil ho Eisenhower „i když velice nepravděpodobný. Ale kdybyste, pane generální tajemníku dovolil, mně se také něco pozoruhodného zdálo.“

Chruščov se otázel: „A co se Vám zdálo, pane prezidente?“

Eisenhower, poněkud nejistě: „Já jsem viděl ve snu moskevský

US president Dwight D. Eisenhower

Kreml a nad ním vlála také rudá vlajka...“

Chruščov ho razantně přerušil: „S tím si, pane prezidente, nedělejte starosti. Ta tam vlaje již od roku 1917.“

Eisenhower ovšem pokračoval dál: „Pane generální tajemníku, já jsem si přesto starosti dělal...“

„Opravdu? Proč jste si dělal starosti?“ přerušil ho Chruščov.

„Ono totiž na té rudé vlajce bylo něco napsáno.“ pokračoval Eisenhower.

Chruščov s neskrytou zvědavostí: „A co tam bylo, pane prezidente, napsáno?“

Eisenhower pokrčil rameny, řka: „To já právě, pane generální tajemníku, vůbec nevím. **Já totiž čínsky neumím!**“

(Výbráno z polského samizdatu)

ANGLOSASKÁ VOJENSKÁ SATIRA

If this rain keeps up it is going to take the shine right off these boots.

„Bille, po tomto třicetkilometrovém pochodu v dešti, necítím moje nohy...“

„Necítíš Jacku? Tak si čuchni k mým!“
(Z kanadského vojenského humoru)

Sebevražedný armádní revolver pro případ upadnutí do zajetí islámských teroristů...

(Z amerického vojenského humoru)

„Vojíne, když Vám říkám ‘vyprdněte se na to’, tak to v žádném případě neznamená, že si smíte nasrat do kalhot!“

(Z britského vojenského humoru)

„I got this one for not selling the others on ebay.“

„Tak, tohle poslední vyznamenání jsem obdržel za příslib, že ty ostatní neprodám do bazáru.“

(Z amerického vojenského humoru)

POSÍLÁNÍ FONDU BUDOUCNOSTI

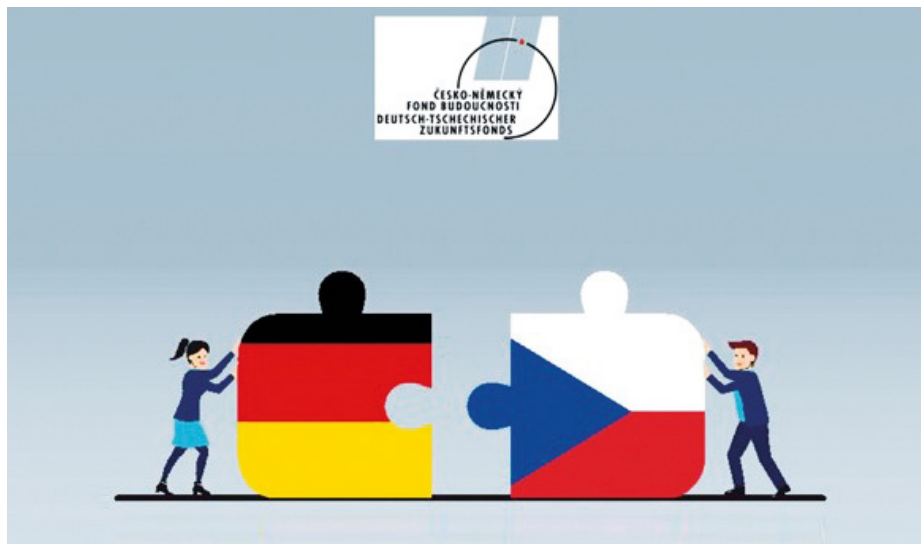

Česko-německý fond budoucnosti pomáhá stavět mosty mezi Čechy a Němci. Cíleně podporuje projekty, které svádějí dohromady lidi obou zemí, které umožňují a prohlubují pohledy do jejich světů, do společné kultury a dějin. Od roku 1998 poskytl Fond budoucnosti dohromady přes **60 milionů eur** na zhruba **11 000 projektů**.

ZALOŽENÍ FONDU BUDOUCNOSTI A JEHO FINANCOVÁNÍ

Česko-německý fond budoucnosti (FB) se zrodil z vůle obou států. Vznikl jako výsledek Česko-německé deklarace z 21. ledna 1997. Ještě v téže roce - dne 29. 12. 1997 - byl FB založen podle českého práva jako nadační fond se sídlem v Praze. Na cestu se vydal s nadačním jménem ve výši takřka 85 milionů euro. Správní rada stanovila pro FB dobu činnosti nejprve na deset let. V roce

2007 však vlády obou zemí rozhodly, že budou i nadále investovat do budoucnosti dobrého sousedství. Částkou celkem kolem osmnácti milionů euro zajistilo Německo a ČR dalších deset let pro podporu projektů. V lednu 2017 pak šéfové obou vlád u příležitosti 20. výročí Česko-německé deklarace oznámili prodloužení činnosti fondu o dalších deset let do roku 2027.

OBSAH

ANZAC DAY 2020	1
Slovo předsedy.....	2
ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA	
Privilegium pro ČR.....	3
Bezpečnostní informační služba (bis).....	5
„Mony laundering“ alias „praní špinavých peněz“ (část 1.).....	6
Rememberance sunday 2020 ..	7
ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOV	
Restart českého průmyslu a obchodu v coroně covid - 19	8
Čáko in unum cum us admirál william Leahy.....	9
Doporučujeme naše autory ..	9
Pakliže nezměníme životní styl, lidstvo vymře... ..	10
Neznámí hrdinové -z nebe ho sundali teroristé	10
Můj protikomunistický odboj	11
Mezinárodní střelecký trénink 2020.....	13
Napsali o nás jiní.....	15
Vojenský humor a satira	15
Poslání Fondu budoucnosti ..	16

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: Barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Grafická úprava P&M.

Redakční rada: **Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy** (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa),

JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), **docent JUDr. Mgr. Pavel**

BÍLEK (Slovo předsedy a aktuální glosy), **Eugen Berwid** (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí),

Zdenka PUSTAYOVÁ (fotodokumentace).

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem předsednictva ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory předsednictva ČAKO.

Redakcí nevyžádané příspěvky se nevracejí. Dáno do tisku 10. 12. 2020.

Výtisky CZAF jsou neprodejně.